

Ανθούλα Διαμάντη-Κηπιώτη

Η Ανθούλα δεν είναι πια εδώ... Έφυγε απ' τη ζωή τον περασμένο Ιούλιο αιφνίδια, αφήνοντας πίσω της ένα ισχυρό αποτύπωμα. Όχι μόνο στην Οδοντιατρική κοινότητα όπου διέπρεψε για σχεδόν πέντε δεκαετίες ως οδοντίατρος και αναπληρώτρια καθηγήτρια στο ΕΚΠΑ, αλλά και ως συγγραφέας και ως άνθρωπος με βάθος ψυχής και σκέψης.

Αγαπούσε και αφοσιωνόταν με πάθος με ό,τι καταπιανόταν: με την οικογένεια, την επιστήμη, την συγγραφή, χωρίς συμβιβασμούς.

Ανάμεσα στις μεγάλες της αγάπες ήταν η γενέτειρα πόλη της, τα Γιάννενα. Ορμώμενη απ' τις παιδικές της

αναμνήσεις εκεί έγραψε ένα απ' τα βιβλία της, με τίτλο «Χίλια καντάρια ζάχαρη», που αναφερόταν στην ιστορία της Κυρά Φροσύνης, μέσα απ' το δικό της ξεχωριστό πρίσμα.

Εξίσου όμως αγάπησε και το χωριό του συζύγου της. «Ένα όμορφο χωριό στην Εύβοια έγινε «χωριό μου» εξ αγχιστείας». Το αγάπησε τόσο που έγραφε για τις δυό της κόρες: «Η μια έχει δύο καταπράσινες πινελιές στα μάτια της. Το ίδιο χρώμα της πλαγιάς την άνοιξη και η άλλη δύο σταγόνες Αιγαίο, στα βαθιά μπλε μάτια της»...

Η ίδια έλεγε σε συνέντευξή της στο «Οδοντιατρικό Βήμα» τον Οκτώβριο του 2020: «Γράφω γιατί η προσπάθεια της δημιουργίας και η ανάγκη έκφρασής της είναι στοιχεία του πυρήνα της ύπαρξής μου. Γράφω γιατί με έλκει το ταξίδι και με συνεπαίρνει η περιπέτεια από το μηδέν στο κάτι. Γράφω γιατί με προκαλεί το στοίχημα ανάμεσα στη σύλληψη μιας ιδέας και στη μετάπλάσή της σε κείμενο. Γράφω για να βιώσω αυτή τη διαδρομή, αλλά και τις στιγμές που αυτό το κάτι συμπυκνώνεται και κορυφώνεται. Γράφω λοιπόν ίσως και για να δραπετεύω, όταν η απαντοχή με γονατίζει».

Τον Δεκέμβριο του 2021 με αφορμή τη διακοπή της λειτουργίας του οδοντιατρείου της σημείωνε σε άρθρο της στην εφημερίδα μας, ξεδιπλώνοντας σειρά συναισθημάτων: «Οι σύντομες κουβέντες μας ανάμεσα στα ραντεβού, ανέδειξαν αξιόλογες και άκρως ενδιαφέρουσες προσωπικότητες με τις οποίες άλλοτε χλιαρά, ή τις περισσότερες φορές ουσιαστικά, συνδέθηκα. Από όλο αυτόν τον μικρό-μέγα κόσμο, επέλεξα τους φίλους μου. Οι φιλίες δεν ήταν πολλές, αλλά ήταν καθοριστικές για τη ζωή και την προσωπικότητά μου».

Στο τελευταίο κείμενο της στο «ΟΒ» έγραφε: «...Ελπίζω ότι έχω ακόμα κάποιες λευκές σελίδες στο βιβλίο της ζωής μου. Άσχετα με το τι θα γράψει η μοίρα, εγώ θα επιμένω να φτιάχνω στο περιθώριο ζωγραφιές...»

Ο χρόνος μπορεί να μην της χάρισε ακόμα πολλές λευκές σελίδες, αλλά σίγουρα το βιβλίο της ζωής της ήταν γεμάτο χρώμα και ζωγραφιές, που δημιουργούσε η ίδια με το αστείρευτο ταλέντο της.

Μας τίμησε με τη φιλία της και μέσα από τα κειμενά της μας άφησε πολλές όμορφες ζωγραφιές.

Όθωνας Γκότσος

Η θέα από τον κήπο του σπιτιού της στο χωριό (Ενορία Κύμης)

ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΙ ΜΕ ΑΠΛΑ ΛΟΓΙΑ

Ηρακλής Καρκαζής
τ. Καθηγητής Κινητής Προσθετικής ΕΚΠΑ

Στον κολοφόνα της δικτύωσης στον προθάλαμο μιας metaverse εποχής

Διαδικτυακά avatars προβάλλουν μυθοπλαστικές wannabe περσόνες

Εικονογραφικά πρότυπα, συμβολισμοί και αλληγορίες

Στα πλαίσια μιας «αλήθειας» που συγκροτούν οι κοινωνούμενες εμπειρίες της εποχής ...

οι εικόνες θα μεταφέρουν νοήματα πολύ βαθύτερα από το πεπερασμένο μοτίβο που αποτυπώνουν.

Μοιραία θα καθοδηγήσουν, θα εθίσουν και εντέλει θα επιβάλλουν μια πλασματική εκδοχή του κόσμου μας...

μέσα στην οποία θα προσπαθήσουμε να ενταχθούμε, χαλκεύοντας εν τέλει ακόμα και την συμπεριφορά μας

Υπέρολαμπροι καθοδηγητές με επιστημοσύνη και ευπροσηγορία λόγου, αστείρευτος εξοπλισμός, αφεγάδιαστες τεχνικές και φυσικά πάντα, εκπληκτικά αποτελέσματα.

Όλα λάμπουν, πουθενά σκοτάδι

Επιστημονική επιτυχία, κύρος, κοινωνική προβολή και αδιαπραγμάτευτη προσωπική ευτυχία.

Προφανώς θέλουμε και εμείς ... κάποιον να χωρέσουμε

Μα ακόμα και αν δεν τα καταφέρουμε, θα το προβάλλουμε σαν να έγινε

Οι αλγόριθμοι να είναι καλά και βοήθειά μας.

Jung, C. G. (1964). Man and his Symbols,. New York: N.Y.: Anchor Books, Doubleday.
Mat J. Rossano. Making friends making tools making symbols. Current Anthropology. Volume 51, Supplement 1, June 2010, p S89.